

“ZARJA”

MESEČNIK ZA SLOVENSKO ŽENSTVO V AMERIKI.

Štev. (No.) 6.

December, 1929.

Letnik (Volume) I.

Marie Prislant,

Moji spomini ob triletnici Zveze.

DECEMBRA 19. bo poteklo tri leta, odkar se je v Chicagi ustanovila S.Ž.Z. Ko mi uhaja spomin na ono pomembno nedeljo v dvorani sv. Štefana in ko se domislim na občutke, ki so me takrat navdajali na majčkeno možnost, da bi to zrnice, ki se je takrat vsejalo, res vzkliklo in rastlo, si ne morem kaj, da ne bi iz globočine mojega srca vzdihnila: Hvala Bogu!

Toliko nasprotstva, toliko sovražnikov, toliko bojov je bilo od začetka, da sem se včasih vpraševala, ali bomo zmagale, ali bomo kos težki nalogi? Javnost ni vedela za notranje boje, za poniževalne opazke, za zabavljiva in zasmehljiva pisma, ki so mi dohajala. One, ki sem imenovala prijateljice, so se mi radi Zveze izneverile. Tiste, na katere sem zidala, so me na cedilu pustile. In sedaj, ko je vse to večinoma za nami, se čudim, kje smo jemale pogum, da smo vse srečno prenesle. In zopet se mi izvija vzdih: Hvala Bogu!

Da smo se prebile čez najtežje čase, gre čast našim članicam, ki so me vsestransko podpirale in bile vedno z menoj. Zlasti mi je bila v veliko oporo sestra gl. tajnica. Kadar se mi je že preveč nabralo, sem njej potožila ali pa poslala kako “zmahtno” pismo na ogled. Pa mi je Mrs. Gottlieb odgovorila: “V uho se naj pišejo vsi naši sovražniki, le s korajžjo naprej, članice smo vse z Vami.”

V veliko pomoč mi je takoj od začetka bila Mrs. Jennie Ožbolt iz Barbertona. Njena prijazna in navduševalna pisma so mi bila vedno v veselje. Prvo njeno pismo z dne 8. novembra 1926 še vedno hranim. Tako hranim tudi pisma od Mrs. Margaret Kozjan iz Pueblo, Colo., in Mrs. Mary Plantan iz Oregona. Ko sem namreč prišla domov iz Chicage od one ustanovne seje, sem našla ta dva pisma, ki sta bila datirana 15. decembra 1926 in v katerih mi te dve ženski naznanjate, da so na obeh krajih imele seje v namen, da se pridružijo novi organizaciji, in da bodo takoj, ko dobijo pojasnila, ustanovile po-

družnice. Lahko si mislite, kako veliko je bilo moje veselje. Ta dva pisma sta me rešila negotovosti, ki me je mučila. Ob ustanovitvi Zveze smo imele samo dve podružnici in nismo znale, ali nam bo kdo sledil ali ne. Ko sem pa ona dva pisma prečitala, sem vedela, če so tako daleč na zapadu postale pozorne na žensko organizacijo, da se tudi vzhod ne bo mogel zoperstavljal našemu klicu. Da sem računala prav, vidite danes, ko imamo že skoraj v vsaki večji naselbini podružnico Ženske Zveze. Navdušenje za Zvezo narašča z njenim napredkom. Naše članice delujejo povsod in se žrtvujejo, da je res priznanja vredno. Sicer se je nekdo, kateremu se zdi, da preveč reklame delamo naši Zvezi, izrazil, češ: “Ženske naj najprvo jajce znesejo, potem pa kokodajsajo.” Meni se pa zdi, da smo znesle že tako veliko jajce, da ga nihče več za zajuterk ne poje. Z drugimi besedami: Knjiga “Ameriška Slovenka”, katero je Zveza izdala, list “Zarja”, deset tisoč dolarjev v blagajni, vse to je vredno kokodajsanja in hvale. Reklama je v Ameriki vse in le z njo se pride naprej. Če se ne bi Zvezi delalo toliko reklame, bi ne bila na tem višku, kot je. Toraj imamo vzrok kokodajsati in še bomo kokodajsale, kar se bo dalo, če je komu všeč ali pa ni. Zvezin napredek pobija nasprotnike naše organizacije. Veste, saj v srcu ravno ni bil nihče nasproten, ampak trma in nevoščljivost ter večnostni predsodek, da je žena samo za peč, so se morali na zunaj pokazati. Naše marljive članice so pa s svojo vnemo za Zvezo pobile vse te predsodke in ovekovečile čast slovenskemu ženskemu imenu in organizaciji. Istinitost je, da danes S.Ž.Z. uživa ugled tako pri prijateljih kot pri neprijateljih in vse to je zasluga naših zavednih žena in deklet.

Naj za vedno živi duh gorečnosti in navdušenja med članstvom Slovenske Ženske Zveze! Ne pozabite našega gesla do konvencije: 50 podružnic in 5000 članic. Na noge, ženski svet po vseh slovenskih naselbinah v Ameriki!

Ob triletnici S. Ž. Z.

Slovenska Ženska Zveza, prva slovenska ženska organizacija v Ameriki, katere zasluga gre naprednim ženam in katere sijajen napredek je delo marljivih žen in deklet, ki se zavedajo za svoj stan, obhaja ta mesec triletnico svojega obstanka.

V teh treh letih je bilo dokazano pri Zvezi, da so v teh časih žene in dekleta popolnoma zmožne voditi vse situacije ob pravem času in s pravilnim potom, same, brez moške podpore.

Razvidno je iz poročil, da se namen S.Ž.Z. uresničuje vsaki dan, kateri je: združiti pod njeno okrilje vse slovenske žene in dekleta v Združenih državah.

Drugi namen se tudi izpopolnjuje po raznih krajih, ki je: širiti izobrazbo med svojimi članicami, ker pri večini naših podružnic imajo izbrane gotove odseke, ki se zanimajo za izobrazbo in isto skušajo gojiti med sosestrami.

Tretji njen namen bo pa sčasoma postal najbolj važen, to je, pomagati članicam na političnem polju. Sedaj se nam vidi ta namen še skoro nepotreben, ampak lahko smo sigurni, da čez par let, ko se bomo malo bolj amerikanizirale, izprevidele bomo, da ako hočemo priti do pravega spoznanja na politič-

nem polju, da bo neizogibno potrebno, da se organiziramo kakor žene in dekleta pri drugih narodnostih.

Zavedajmo se torej, cenjene sestre, udeležujmo se sestankov naših podružnic, izražajmo svoje ideje, ker sedaj je čas, ako hočemo doseči naš zaželjeni cilj, ki je tako plemenit, to je organizirati in izobraževati slovensko ženstvo v Ameriki.

Slovenska Ženska Zveza, k tvoji triletnici sprejmi moje najiskrenejše častitke. Želim ti, da bi se še bolj sijajno razširila v prihodnosti. Tvoj sedanji napredek je hvale vreden. Upam, da pridejo pod tvoje okrilje vse ostale Slovenke v Ameriki, ker ti nam pripravljáš pot do pravega spoznavanja in zastopnosti. Naj tvoji nameni pozivljajo splošno pozornost, tako, da bomo enkrat imeli pred nami delo tistih nauk, kateri nas pripravijo do najvišjega stanja v duševnem, telesnem in moralnem razvitju.

Prelepi božični prazniki se bližajo. Želim vsem članicam Slovenske Ženske Zveze in gl. uradnicam, da bi jih veselo obhajale. Upam, da bo Novo leto še srečnejše za nas vse, posebno pa za Slovensko Žensko Zvezo in za mesečnik "Zarja".

Albina Novak, Cleveland, O.

Pozdravljena S. Ž. Z.

OSTI društev se je ustanovilo v mestih, kjer sem bil. Mene niso dosti zanimala, ker so bila bolj navadnega značaja. Ko pa se je S.Ž.Z. začela, sem tudi jaz z drugimi tuhtal, kaj bo. To pa zategadelj, ker je ta organizacija pomenila nekaj izvanrednega med Slovenci. Nekaj začeti je seve drugače, kot pa nekaj nadaljevati. Ko se je začelo agitirati, je vsak gledal, kaj bo. Mnogi so strmeli in majali, jaz pa sem čakal. Bil sem precej daleč od pozorišča. Sedaj pa je pričakovanje istinitost in pred seboj imamo organizacijo res svojega značaja. Kaj takega ali sličnega se med Slovenci v Ameriki še ni počelo. Nekaj je temu moral biti vzrok in ta vzrok je moral biti ravno tako izvanreden kot je organizacija sama. Javnost se ni mogla zjasniti nad namenom. Jaz tudi ne. Geslo je bilo: izobraževati slovensko ženo. Če bi značaj Mrs. Priland ne bil poročstvo dobremu namenu, bi se bilo bržkone marsikateri kandidatnji le bolj slabo godilo. Slovenski možakarji so pričakovali neko emancipacijo slovenske žene, ki bi gotovo v gmotnem oziru pomenila malo olajšanje bančnih nakladov. Naravno se je morala simpatija obrniti

drugo pot. Ženske pa so delale nemoteno naprej in sedaj, ko so sanje že istinitost, mislil sem si, če bi se namen organizacije ne dal analizirati, da bi se iz tega spoznala vodilna misel, ki je bila vzrok temu podvzetju.

Da slov. žene ni bilo treba organizirati proti moštvu, tega sem bil prepričan, odkar sem srečal prvo slov. družino v deželi. Slovenska žena ima dober, pravi dom tukaj, če ga zna vzdržati. Bolj domačega se človek ne more počutiti kot v slov. hiši. Zategadelj se tudi drugi rod tako rad sprijazni s Slovenci, v resnici jih pri kakih prireditvah skoro ni mogoče držati proč od slovenske hiše. Njih domače življenje je prazno, nobenega pravega duha ni med njimi, med tem, ko je v slov. družini polno živahnosti in življenja. Tako slovenska žena po izobrazbi svoje neslovenske sosedinje ravno ni hrepnela. Dom je njej bil vse in za raztresenost so skrbeli otroci. Zakaj torej vzeti slovensko ženo iz tako prijaznega doma in jo vpreči v jarem modernosti, po katerem ne hrepeni? Skoro vsak je tako mislil.

Vodilna misel je morala biti bolj trdne podlage kot ti navedeni pomisleki, ker drugače bi ne mogla

zmagati. Mislim, da je tudi izražena bolj med vrsticami kot pa v črkah pravil.

Slovenska žena res ni ravno zadostovala naziranjemu naroda, med katerim je morala živeti. Medtem, ko so Američani njeno delavnost in spretnost občudovali, stala je vendar večinoma v naravno zapuščinem ozadju. V javnosti ni mogla nastopiti in tudi socialno ne. Zakaj tako? Mogoče zavoljo jezika ali mode? Mogoče. Vzrok pa je bila ravno ista družina, katero je tako ljubosumno čuvala. Dokler je mladina bila otrok, bilo je vse dobro. Slov. družine niso male; otroci večinoma brihtni. Javna šola ni mogla vcepiti deci spoštovanja do starišev v taki meri kot ga je porušila. Ko je mladina postala samosvoja, pa se je družina začela cepiti in nazadnje so jo prepričali razgnali dostikrat z žalostnimi posledicami. Tako je hči hodila svoja pota in mati je sedela doma, ker je morala in, ker hčeri ni mogla slediti v tujo družbo. Fant pa jo je popihal, če mu oče ni dovolil, kar je hotel, ter ga tikal z lepim primkom “the old man”. Srčne materne rane so skelele, pa nikogar ni bilo, da bi pomagal. Tedaj, skoro ob zadnji uri, se je vzdignila vsaj ena žena izmed

vseh Slovenk, ki je spoznala pravo pot, da se slov. družina reši kolikor mogoče. Spoznala je, da je treba organizacije, katera bo — čuda! — privedlo mater bliže k otrokom in katera bo otroke pripeljala nazaj k materi, ko se srečajo na novem polju socialnega razvoja slovenske družine! Ko se je mladina začela naslanjati bolj na šolo kot na svoj dom, je ta organizacija pokazala družini pravo pot do edinosti. Izobrazba slov. žene meri toraj na to, da se mati povzdigne tako, da je kos pričakovanju ameriško izobražene mladine; mladina pa naj spoštuje vse dobro, katero jim je mati testamentirala s svojim krščanskim in pametnim zgledom. Nič se naj ne odvrže, kar je bilo dosedaj družini v dobro in nič se naj ne zavrže, kar bi modernost mogla dobrega prinesiti. Vodilna misel, ki jo je Mrs. Prislant imela pri ustanovitvi S.Ž.Z., morala je biti:

Naj staro se drži,
dokler se novo ukrepi;
naj novo se drži,
da staro dalj' živi.

Rev. A. Mlinar, Eston, Sask., Can.

Joževa:

Vljudnost in olika.

KAKO se naj ženska vede v družbi? Olikano, seveda. Vendar včasih ne vemo, ali smo se pregrešile zoper etiketo ali ne. Vzemimo predstavljanje. Ali naj ženska vselej vstane, če je predstavljena? Videla sem že večkrat, da marsikatera ne ve, kaj početi. Za ženske predpisuje etiketa sledeče: Omožena ženska ne vstane nikdar, če je predstavljena drugi ženski, izjema je le, če bi bila oseba, kateri je predstavljena, visoka dama. Mlada dekleta pa vstanejo vsikdar, kadar so predstavljena starejši ženski. Nobena ženska pa ne vstane, če je predstavljena moškemu, drugače, če je ta mož visok dostojanstvenik. Zavedna katoličanka bo vstala, če ji je predstavljen duhovnik. Gospodinja vstane vsakikrat, kadar pride nov gost, da ga sprejme. Roko v pozdrav nudi vedno ženska prva. Če ženska ne ponudi roke, olikan mož ne bo ponujal svoje. Navadna fraza, ki se rabi pri predstavi, je: “Me veseli vas poznati,” ali na kratko: “Me veseli.” V angleščini je najbolj korekten: “How do you do?” Če Vam je predstavljena višja oseba, lahko

tudi rečete: “Čast mi je.” Gospodinja, ki predstavlja osebe, naj pazi, da vedno predstavi mlajše starejšim, moške ženskam. Če ima pa častnega gosta, pa njemu predstavi vse navzoče.

Ženski privilegij v Ameriki je, da smo povsod prve, ne glede na stan ali pozicijo. Da ne bo na cesti ali pri vratih nepotrebnega prerivanja, pojdi-te povsod naprej. Medtem, ko mož vedno odpre vrata ženski in jo pusti izstopiti ali vstopiti prvo, na vlaku ali poulični železnici mož odide prvi, da tako lahko pomaga ženski izstopiti in jo podpira.

Kdo je dolžan prvi pozdraviti? Moški, seveda. Pri ženskah mlajše pozdravljajo starejše. Olikana in duhovita žena pa ne bo čakala pozdrava, ampak bo sama pozdravila prijazno in pristrčno, kjerkoli sreča prijatelje ali znance. Se pa še dobijo nekatere, ki mislijo, da je “nobel”, če se nikogar na cesti ne pozdravi. Upam, da S.Ž.Z. ne vsebuje nobene take domišljave članice. Duhovitost in krepkost srce se vedno kaže tudi na zunaj, to je z vljudnostjo in prijaznostjo.

(Dalje prih.)

Uradna poročila in drugo.

Glavnim uradnicam, odbornicam krajevnih podružnic
in vsem članicam Slovenske Ženske Zveze

VESEL BOŽIČ in SREČNO NOVO LETO

želi izvrševalni odbor S. Ž. Z.

MARIE PRISLAND, predsednica,
JULIA GOTTLIEB, tajnica in urednica Zarje,
MATILDA DULLER, blagajničarka.

PODRUŽNICA ŠT. 36 S.Ž.Z., McKINLEY, MINN.,

sprejeta v Zvezo 8. nov. 1929.

Odbornice: Predsednica Anna Špehar, Box 6; podpredsednica Julia Lavtižar, tajnica Josephine Lavtižar, Box 41, blagajničarka Theresa Žitnik; nadzornice: Mary Stark, Johana Ahlin in Johana Steblaj; zastopnica Johana Smuk.

Ostale članice: Theresa Malavasich, Mary Kralj, Mary Jereša, Agnes Šiškar, Frances Mesojedec, Mary Janček, Anna Žnidaršič, Jennie Steblaj, Anna Purkat, Josephine Ahlin, Mary Butala, Jennie Bojc, Mary Perko, Johana Germ, Angela Erčul in Barbara Gerzetič.

Podružnica šteje 24 članic ustanovnic.

PODRUŽNICA ŠT. 37 S.Ž.Z., GREANEY, MINN.

sprejeta v Zvezo 25. nov. 1929.

Imena članic: Katherine Kochevar, Johana Krall, Mary Starich, Anna Starich, Angela Starich, Agnes Starich, Katherine Malurich, Frances Udovich, Mary Flake, A. Flake in M. Novak.

Podružnica šteje 11 članic ustanovnic.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

IZ URADA GL. PREDSEDNICE S.Ž.Z.

Kakor vam je znano, je bilo na seji gl. odbora meseca julija sklenjeno, da se razpiše nagrada za najboljšo igro o ženskem življenju v Ameriki. Ta igra bi naj bila izključno last Ženske Zveze. Na poziv, ki je bil priobčen v več slovenskih listih, sta se odzvala dva pisatelja in ena pisateljica. Rokopise sem poslala trem sodnikom, katere smo naprosile, da jih ocenijo. Vsi trije sodniki so pa po pregledu rokopisov odklonili vse. Rokopise sem vrnila pisateljem in pisateljici. Ker bi bilo v veliko reklamo Zvezi, da bi imele svojo igro, katero bi lahko podružnice vprižarjale na domačih odrih, zato se misel na to ne bo opustila. Na prihodnji konvenciji bomo razpravljale o tej zadevi in upam, da bomo prišle do povoljnega zaključka. Vsem pisateljem in pisateljici pa lepa hvala za odziv.

* * *

Še enkrat moram poseči v razpravo radi izkaznic ali certifikatov. Sicer se mi je zdelo, da sem zadnjič dovolj razložila, a že nisem zadosti obširno pisala, ker si nekatere članice še vedno niso na jasnem, kedo bo dobil tisti

denar, ki ga Zveza izplača za umrlo članico. Zato še nekaj pojasnila. Do sedaj se je vedno nakazal ček za izplačilo **soprogu umrle**, če je še pri življenju, drugače pa kakemu **bližnjemu sorodniku**, kdor se je pač zavzel in oskrbel njen pogreb. Tako se bo tudi za naprej ravnalo. Svoto za pogrebne stroške bo prejel tisti, ki za pogreb skrbi, naj bo potem soproga ali kak drug sorodnik. Da se razumemo do dobra, bi jaz priporočala, da vsaka članica pri svoji domači podružnici pove in naj se vpiše to v posebno knjigo, kedo naj za njo opravi pogreb in kedo naj potem prejme tozadevno svoto. Če ima še moža, naj postavi njega za izvršitelja pogrebnih priprav, če pa ne, pa koga drugega. Tako si boste v svesti, da bo **tista** oseba prejela denar in opravila pogreb za vami, katero same določite in boste potem brez skrbi. Sestro gl. tajnico sem pa naprosila, da naj od sedaj naprej vedno označi **ime** in **sorodstvo** tistega, komur bo ček nakazala, za svoto, do katere je bila umrla članica opravičena. Na ta način se boste lahko vedno **same** prepričale, kdo je denar prejel.

Da ste mi zdrave!

Marie Prisland, preds. S.Ž.Z.

—o—

GLAVNE ALI LETNE SEJE PODRUŽNIC S.Ž.Z.

V mesecu decembru se bodo vršile glavne ali letne seje podružnic S.Ž.Z. Te seje so najbolj važne izmed vseh drugih, ker se voli odbor za prihodnje leto, poleg tega pa tudi napravi načrt za delovanje v novem letu. Vsled tega bi se morala udeležiti letne seje vsaka članica S.Ž.Z. Edino bolezen naj bi bil izgovor. Torej članice S.Ž.Z., pripravite se že sedaj in zapomnite si dan Vaše seje!

UMRLI GL. URADNICI S.Ž.Z. V SPOMIN.

Že v zadnji številki je prinesla Zarja poročilo, da nas je za vedno zapustila naša sosestra in gl. uradnica Mrs. Mary Puhek iz Detroita, Mich. Jaz sem to žalostno vest zvedela šele tisti dan, ko se je vršil pogreb. Zato nisem mogla pooblastiti nobene gl. uradnice, da bi se v imenu organizacije udeležila pogreba. Če bi zvedele pravočasno, bi gotovo bil tudi gl. odbor Zveze zastopan na pogrebu, posebno še, ker je to bila prva gl. uradnica, katero je pobrala smrt iz naše srede.

Mrs. Puhek je veliko storila za Žensko Zvezo, kakor tudi za podružnico v njeni naselbini. Takoj od začetka se je že zanimala za organizacijo ter vedno neumorno delovala za domačo podružnico. Njeno delovanje je bilo na lep način opisano v zadnji številki, zato jaz pristavim samo to, da je moja srčna želja, da bi bilo veliko, veliko tako pridnih in za Zvezo vnetih članic, kot je bila rajna Mrs. Puhek. Delegatinje zadnje konvencije se je gotovo še dobro spominjajo, ker je bila jako prijaznega in priključivega vedenja. Članicam jo priporočam v molitev, njen spomin pa bo v časti ostal za vedno med nami.

V imenu celokupnega članstva, kakor tudi gl. odbora, izrekam naše globoko sožalje vsem, tako hudo prizadetim sorodnikom.

Marie Prislund, preds. S.Ž.Z.

ŠE NEKAJ BESED O POKOJNI MRS. PUHEK.

Nisem navajena pisati veselih dogodkov od naše podružnice, toliko manj pa žalostnih. In vendar moram sporočiti, da je našo S.Ž.Z. zadela bridka nesreča z izgubo pokojne naše članice in predsednice št. 9, Mrs. Mary Puhek. Čim je pokojnica slišala o gibanju slovenskih žen in o nameravanju ustanovitve lastne organizacije, je bila takoj pri-

pravljena z vso dušo delati na to, da se misel Slov. Ženske Zveze uresniči. In ko je ta v resnici nastala, ni pokojnica mirovala, dokler ne dobi Zveza podružnice i v našem Detroitu. Z njeno pomočjo, agilnostjo in vsestransko agitacijo je faktično Mrs. Mary Puhek ustanovila našo podružnico in kot taka je bila prva predsednica št. 9. Do zadnjega diha svojega življenja se je zanimala za delovanje naše Zveze. Kadarkoli sem jo v njeni težki boleznini obiskala, morala sem ji sporočiti o vseh podrobnostih naše podružnice. Res, idealna slovenska žena in mati je bila blaga pokojnica! Pa ne samo idealna kot Slovenka, ampak tudi pristno katoliška je bila Mrs. Mary Puhek. Prišedši pred 13 leti iz Calumeta, je najbolj pogrešala slovensko cerkev. Neumorno je snovala načrt, kako priti do nje. In ko se je zopet ta načrt uresničil, Mrs. Puhek bila je desna roka pri polaganju vogelnega kamna sedanje slov. fare v Detroitu. Prevelike so dobrote in ni mogoče vseh naštetih. Bog ve najboljše, koliko dobrega in požrtvovalnega je plemenita pokojnica storila med našimi rojaki tu v Ameriki, kjer je bivala nad 30 let.

Ti, blaga slovenska žena in mati, Mrs. Mary Puhek, počivaj v miru! Telesni Tvoji ostanki sicer počivajo daleč od nas v Calumetu, a Tvoj duh je ostal pri nas. Ve pa, ljube sestre S.Ž.Z., posnemajmo to veliko našo ženo in ohranimo si v srcu vse ono, kar smo krepostnega videle in slišale od nje!

Mrs. Theresa Caiser,
tajnica št. 9.

ŽIVEL OHIO, ŽIVELA MINNESOTA!

Dosedaj je imela država Ohio prednost pri S.Ž.Z. kar v treh točkah. Prvič, največje število podružnic; drugič, največjo podružnico, ki je št. 10, Collin-

wood, O., in ki šteje danes čez 500 članic; tretjič, največje število članic v tej državi. Toda pri prvi točki je bila ta mesec poražena po državi Minnesota, ki je dobila zopet dve novi podružnici, da jih šteje sedaj devet, država Ohio pa osem. Zelo zanimivo pri tem je, da je država Minnesota dobila šest novih podružnic v teku štirih mesecev. Tu se vidi, kaj vse se doseže z delavnostjo. Torej: živela Minnesota!

Toda v dveh ostalih točkah pa ima prednost še vedno država Ohio in bo zelo težko jo prekositi. Pri podružnici št. 10 namreč hočejo imeti tisoč članic. Ako bodo tako delale kot dosedaj, jih bodo tudi dobile. Torej, živela država Ohio!

Toda, ako bo pri tem ostalo, bo pokazala prihodnost. V državi Ohio se namreč pripravljajo za naskok v naselbine, kjer še ni podružnic. V državi Minnesota pa pravijo, da še ni vseh dni konec. Nekatero druge države se tudi pripravljajo na ofenzivo. Torej, počakajmo in bomo videli, kaj nam prinese prihodnost.

—o—

VSEM ČLANICAM S.Ž.Z.

Kadar se preselite, ne pozabite takoj naznaniti Vaš novi naslov pošti in pa tajnici Vaše podružnice. Veliko dela in stroškov napravite upravi lista, ako tega ne storite. Ako ne dobite "Zarje", je potem Vaša krivda.

—o—

ČLANICAM S. Ž. ZVEZE, SO. CHICAGO, ILL.

Podružnica št. 16, So. Chicago, Ill., ima sedaj novi odbor, ki je porok točnemu poslovanju. Tajnica je Mrs. Anna Motz, 9630 Avenue L. Plačujte redno na sejah ali pa na njenem domu, da ne pridete v neprimliko. Tajnica ima pravico suspendirati vsako, ki nima plačanega asesmenta.

Gospodinjski kotichek.

Nadev za kokoš.

Namoči v mleku za dve šalci suhega kruha, prični četrt funta zmlatega telečjega mesa, dve žlici peteršilja, eno žličko popra, žlico in pol soli; vse skupaj zmešaj, nato pridene še dve jajci in dobro zmešaj.

* * *

Nadev za raco ali gos.

Vzemi dve šalci zmečkanega krompirja, četrt funta zmlatega prešičjega mesa, eno čebulo, eno jajce, žlico in pol soli in dva lorberjeva peresa.

* * *

Nadev za mladega prašička.

Zribaj za dva kvarta suhega kruha, vzemi tri čebule, eno pest peteršila, vejico zelene, vse na drobno zreži, potem pridene popra in soli po okusu ter drobno sesekaj ali pa zmelj. Zalij s Tomato Soup.

* * *

Nadev za purana.

Skuhaj v slani vodi kvart koštanja, nato ga zmečkaj kakor krompir, dodaj še dve žlici peteršilja, pol žlice popra, dve šalci krekerjev in četrt funta masla (Butter).

P. Kapel, članica podr. št. 14.

* * *

Keks.

Mešaj, da dobro naraste, tri unče presnega masla, dve jajci, šest unč sladkorja in vanilijo. Zamešaj še eno kavno žlico pecivnega praška, 12 unč moke in za nožev vrh soli. Testo deni na desko, ga zvaljaj za pol prsta debelo, pritisni nanj strgalnik, da se vtisnejo vanj majhne luknjice, ki naj bodo pecivu za okrasek. Potem razreži z majhnimi vzorčki v razne oblike, katera zloži na pločevino, pomaži z jajci in speči.

Marg. Poznič, Cleveland, O.

Fruit Cake.

Vzemi 1 šalco masti ali masla, 1½ šalce rujavega sladkorja, 3 šalce bele moke, 1½ šalce zrezanih, kuhanih črešenj, 1 šalco zrezanih fig, 1 šalco sweet pineapples, 1 šalco zrezanih citron, 1 šalco rozin, 3 šalce stolčenih orehov, 1 šalco vina ali tekočine od kuhanega sadja, 1 kavno žlico Baking Powder, 2 kavni žlici soli, 2 kavni žlici cimeta, 2 kavni žlici allspice, 1 kavno žl. cloves.

Mešaj sladkor in jajca dve minuti. Preseji Spices, sol, Baking Powder, moko in pridene tekočino. Pridene sadje (fruit), orehe in sneg, ki si ga naredila od beljakov. Vse dobro premešaj, deni v namazano posodo in prav počasi peci štiri ure v 275 degrees (F.).

Tillie Robertz, Eveleth, Minn.

* * *

Fruit Cake.

Vzemi 12 jajc, 1 funt stolčenih orehov, 1 funt masla, 1 funt rozin, 1 funt korenc ali drobnih rozin, 1 šalco maleses, 1 šalco vina, 1 šalco vode, 1 šalco zrezanih fig, 1 šalco zrezanih dates, 4 šalce rujavega sladkorja, 1 malo žličko cimeta, 1 malo žličko cloves, 1 malo žličko allspice, 1 malo žličko Nutmeg, 3 velike žlice Baking Powder, pol šalce ali več olupkov od lemon, pomaranč in citron. Vse to zreži na drobno.

Zmešaj maslo, sladkor in jajca skupaj. Pripravljeno imej orehe, rozine, korenc, fige, dates, olupke in spices. Vse to skupaj zmešaj z malo moke, da se ne sprime skupaj. Potem zmešaj vino, maleses, vodo in Baking Powder skupaj, nazadnje pa moko. Peci počasi tri ure. Deneš ga v tri ali več modlov, takih kot za potico, ali pa podolgasto, namazi z mastjo in potresi z moko. Še bolje je, ako deneš v modle Wax Paper, namazanega, da se ne sprime.

Ta Cake napravi zvečer, pokrij in postavi na mrzlo čez noč.

Zjutraj deni v modle in speči. Drugi dan vzemi belo ruto, namočeno v vinu in zavij Cake. Tako napravi vsaki dan za dobo tri tedne, ker najmanj toliko mora biti star, predno se začne rezati. Ne bo se ti spridil.

Mary Urbas, Collinwood, O.

* * *

Boiled Salad Dressing

1½ cups flour
½ cup cornstarch
1½ cups sugar
2 tablespoons mustard
1 teaspoon paprika
teaspoon cayenne
¼ cup salt
3 quarts milk
¾ cup butter or Crisco
1¼ quarts vinegar mixed with water
8 eggs.

Mix flour, cornstarch, sugar, mustard, paprika, cayenne, and salt together. Mix to a paste with a little of the milk. Scald the remaining milk with the butter in a double boiler or over hot water. Add the first mixture to the milk gradually, and cook until smooth and thick. Stir constantly. Pour on to the beaten egg. Return to the fire and cook 3 minutes. Add vinegar, a little at a time, beating after each addition. Stir until dressing is well mixed and blended. Cool. This recipe makes 4½ quarts of salad dressing.

Very handy for parties.

* * *

Orange Pudding

1 cup sugar
2 tablespoons cornstarch
juice of one lemon
juice of one orange
pulp of two oranges
pinch salt.

Mix the sugar and cornstarch. Add the salt. Slowly add the water. Boil until the cornstarch is cooked. Cool. Add the fruit juice and pulp. Chill and serve with whipped cream.

Prepare day before serving for best results.

Kadar kuhaš kislo zelje ga rajši kuha v rolu (oven). Zelje tako kuhano je boljše okusno in ne diši po celi hiši.

Tillie Robertz.

NAPREJ — —

za dosego 5000 ČLANIC!

\$10.00 NAGRADE

vsaki novo ustanovljeni podružnici.

Vsaka slovenska naselbina mora imeti podružnico Slovenske Ženske Zveze.

FINANČNO POROČILO SLOV. ŽENSKÉ ZVEZE ZA MESEC OKTOBER, 1929.

Podružnica:	Mesečnina:	Nar. Zarje:	Članar.:	Izkazn.:	Knjižice:	Nazaj plač.:	Skupaj:	Članic:
1. Sheboygan, Wis.....	\$12.60	\$8.40	\$2.00	\$4.00	\$0.60	—	\$27.60	84
2. Chicago, Ill.	11.25	7.50	—	—	—	—	18.75	75
3. Pueblo, Colo.	15.30	10.20	—	—	—	—	25.50	102
4. Oregon City, Ore.....	5.55	3.70	—	—	—	—	9.25	37
5. Indianapolis, sept. ..	7.95	5.30	—	—	—	—	13.25	—
“ okt.....	7.95	5.30	—	—	—	—	13.25	53
6. Barberton, Ohio	8.55	5.70	—	—	—	—	14.25	57
7. Forest City, Pa.....	6.00	4.00	—	—	—	—	10.00	40
8. Steelton, Pa.	4.50	3.00	—	—	—	—	7.50	30
9. Detroit, Mich.	7.80	5.20	—	—	—	—	13.00	52
10. Collinwood, O.	76.20	50.80	13.00	—	—	—	140.00	508
11. Eveleth, Minn.	19.50	13.00	2.50	—	1.00	—	36.00	130
12. Milwaukee, Wis	9.75	6.50	1.00	—	.30	—	17.55	65
13. S. Francisco, Cal.....	9.30	6.20	—	—	—	—	15.50	62
14. Nottingham, O.	34.95	23.30	5.00	—	—	1.00	64.25	233
15. Newburgh, Ohio	16.20	10.80	—	—	—	—	27.00	108
16. S. Chicago, Ill., avg.	19.50	—	—	—	—	—	19.50	—
“ sept.	11.70	7.80	—	—	—	—	19.50	—
“ okt.	11.70	7.80	—	—	—	—	19.50	78
17. West Allis, Wis.....	4.05	2.70	—	—	—	—	6.75	27
18. Collinwood, O.	2.85	1.90	—	.50	—	—	5.25	10
19. Eveleth, Minn.	21.60	14.40	1.50	—	—	—	37.50	144
20. Joliet, Ill.	43.50	29.00	.50	—	.15	—	73.15	290
21. West Park, O.....	5.40	3.60	—	9.00	—	—	18.00	36
22. Bradley, Ill.	3.15	2.10	—	—	—	—	5.25	21
23. Ely, Minn.	6.45	4.30	1.00	6.50	.30	—	18.55	43
24. La Salle, Ill.	14.25	9.50	—	—	—	—	23.75	95
25. Cleveland, O.	38.25	25.50	3.50	—	1.05	—	68.30	255
26. Pittsburgh, Pa.	19.20	12.80	4.00	—	—	—	36.00	128
27. N. Braddock, Pa.....	7.50	5.00	1.00	—	.30	—	13.80	50
28. Calumet, Mich.	11.55	7.70	.50	—	.15	—	19.90	77
29. Broundale, Pa.	2.40	1.60	—	—	—	—	4.00	16
30. Aurora, Ill.	2.70	1.80	1.00	—	.30	—	5.80	18
31. Gilbert, Minn.	8.25	5.50	1.50	—	—	—	15.25	55
32. Euclid, Ohio	7.20	4.80	5.50	2.75	1.65	—	21.90	48
33. Duluth, Minn.	2.55	1.70	8.00	4.25	2.25	—	18.75	17
34. Soudan, Minn.	2.70	1.80	7.00	—	—	—	11.50	18
35. Aurora, Minn.	1.50	1.00	5.00	—	.90	—	8.40	10

Skupaj.....	\$501.30	\$321.20	\$63.50	\$27.00	\$8.95	\$1.00	\$922.95	3081
-------------	----------	----------	---------	---------	--------	--------	----------	------

Preostanek v blagajni meseca septembra \$ 9,728.62

Skupni dohodki meseca oktobra 922.95

Skupna svota\$10,651.57

Stroški:

Prenešeno v tiskovni sklad “Zarja” \$292.00

Plača glavne predsednice 20.00

Uradni stroški 8.27

Skupni stroški 320.27

Preostanek v blagajni dne 31. oktobra, 1929..... \$10,331.30

Julia Gottlieb, glavna tajnica.

Dopisi

PODRUŽNICA ŠT. 1, S. Ž. Z.,
SHEBOYGAN, WIS.

Urednica bi rada znala kak je naš "score" pri kegljanju. Toraj Mrs. Paula Turk ima došedaj največje število pri ženskem klubu. Ima že čes tiosč. Veste njen mož je znan kot dober kegljač in ne bi rekla dvakrat, da Paulco doma ne uči, kako se mora zagnati krogla. Na drugem mestu je Mrs. Mary Ribič, toraj tista, ki je šla kegljišče pregledat če je dovolj varno. Malo se je sicer pokregala, ker sem tisto zapisala, pa se nič ne zmenim za njeno jezico. Zadnjič sem slišala kako je dajala navodila, da se te popravijo in sicer tako, da bo graben po sredi in ne po vsaki strani. Pravi, da potem bo gotovo krogla po sredi drčala in ne po strani. Če ji bodo ustregli, bom že poročala. Na tretjem mestu je Mrs. Ana Modic. Veste, to je prav majčkena stvarca, kroglo pa zažene kot kak moški. Četrto mesto zavzema Mrs. Fany Ribič. Kadar ona igra imamo največ špasa, ker je vedno dobre volje. Če vse podere se tako smeji, da vse odmeva, če gre pa krogla v graben, se pa jezi tako komično, da se zopet vse smejemo. Na petem mestu je Mrs. Mary Casel. Ona je jako dobra igralka, ker pa je eno nedeljo pozneje začela igrati, zato je na petem mestu, drugače bi bila že kje odsprejaj. Druge igralko ali namestnice so: Mrs. Tereza Zagožen, Mrs. Johana Suscha, Mrs. Jennie Gorenc, Mrs. Ivana Mohar in Marie Prislant. Klub ima tudi svoje ime in sicer S. O. S. To pa ni znani klic na pomoč, ampak te črke značijo "Strike or Spare".

Iz dekliškega kluba se je poročila Miss Frances Prus. Dekleta so ji priredile Party in ji dale lepo darilo.

Naše kegljašice bi radi znale, če imajo kaj naslednic. Organizirajte toraj kegljaške klube in poročajte, kako boste "podirale".

Pozdrave, M. P.

PODRUŽNICA ŠT. 2, S. Ž. Z.,
CHICAGO, ILL.

Glavna seja naše podružnice bo v nedeljo, 22. decembra, ob 2. uri popoldne, v prostoru glavnega urada, 1845 W. 22nd Street, zgorej. Volil se bo odbor za leto 1930 in marsikaj drugega pride na dnevi red, zato je udeležite se brez izjeme vse, posebno tiste, ki drugače ne pridete na sejo. Imamo neko skrivnost za to sejo, kar se pa nesme povedati, torej pridite in boste videli, kaj bo.

Torej na svidenje v nedeljo, 22. decembra.

Odbor.

PODRUŽNICA ŠT. 5, S. Ž. Z.,
INDIANAPOLIS, IND.

Naj se tudi jaz oglašim v našem priljubljenem glasilu Zarja in naznanim, da bo naša prihodna seja dne 16. decembra, zvečer, kot navadno v šolskem prostoru. Ker bo to glavna letna seja in bo volitev

odbora za prihodnje leto, naj nobena ne izostane. Pridite, da se vsaj enkrat na leto vidimo vse na seji in tako skupno posvetujemo v korist naše podružnice. Torej naj ne bo drugega vzroka, kot edino bolezen.

Sosesterski pozdrav in vesele božične praznike ter srečno Novo leto vsem članicam S. Ž. Z. po širni Ameriki.

Annie Koren, predsednica.

PODRUŽNICA ŠT. 9, S. Ž. Z.,
DETROIT, MICH.

V nedeljo, 10. novembra smo tu v Detroitu videli slike katoliškega shoda. Vsa čast Mr. Grdinatu iz Clevelanda, ki zna tako lepo zabavati občinstvo. Da ima on te slike popolnoma pod svojo komando, smo videli na ta dan. Ko jim je on zapovedal "Halt — Zurück", pa so takoj obstale in šle nazaj, potem pa zopet naprej, da smo posebno zanimive točke videli po dvakrat. Lepa Vam hvala, Mr. Grdina, pa še pridite k nam.

Z žalostnim srcem se spominjam naše vrle predsednice Mrs. Puhek, ki je v Gospodu zaspala na večno. Bila je dobra in neustrašna delavka na vseh društvenih poljih, dobra svetovalka in v pomoč vsakemu, ki se je k njej zatekel. Bog ji daj večni mir in pokoj.

V nedeljo, 15. decembra bo glavna seja, na kateri bomo izvolile naslednico naši pokojni predsednici. Pridite na sejo vse, da ne bo pozneje pritožb.

Vesele božične praznike Vam g. urednica in vsem članicam SŽZ., posebno pa sosestram v Detroitu.

Članica Anna.

CLEVELAND-COLLINWOOD, O.

Živijo Ohio, Cleveland in Collinwood. Še vedno imamo prvenstvo. Collinwood, kot del Clevelanda, ima največjo podružnico, ki šteje 511 članic. Torej "three cheers for the Ohio, Cleveland din Collinwood". Pa Ohio, varuj se, da ne zgubiš prvenstvo tudi v številu podružnic. Tam v mrzli Minnesoti te hočejo prekositi. Ženske, na noge. Tam v Lorain, v Akron in tudi po drugih naselbinah je lahko po ena podružnica Slovenske Ženske Zveze. Torej, v mesecu decembru mora vsaka slovenska naselbina v Ohio imeti podružnico. S tem bo krasno proslavljena triletnica S. Ž. Z.

Članica podr. št. 10.

GLAS OD NAJVEČJE PODRUŽNICE.

Cenjenim članicam podružnice št. 10 naznanjam, da bomo proslavile ustanovitve Slovenske Ženske Zveze dne 19. decembra, z sv. mašo, ki so bo brala ob 2. uri zjutraj za vse žive in mrtve članice naše podružnice. Dolžnost vsake članice je, da se to sveto mašo udeleži. Torej ne pozabite na 19. december, v četrtek.

Povsemna opozoriam in prosim vse naše članice, ki delujete na asessmentu ali za ustanovitve od zadnje, vesele, da ta poravnate ta mesec, najpozneje do 20. decembra. Ako še niste dali dolarja za zastavo, storite to takoj. Zelo težko mi je

opominjati, ali nemorem drugače. Za december ne bom založila za noheno, torej plačajte, da ne boste suspendana.

Število 500 smo prekoračile. Do take lepega števila so nam pomagale naše pridne članice. Mrs. Margaret Poznich jih je dobila 70, Mrs. Theresa Kuhar čez 20, Mrs. Anna Krašev čez 10 novih članic. Veliko so jih dobile tudi: Mrs. Hribar, Mrs. Sižan, Mrs. Krajnc, Mrs. Salnich, Mrs. Genovšek, Mrs. Kushlan, Mrs. Rovere, Mrs. Svetek, Mrs. Pogorelec, Mrs. Arh in druge. Da ne pozabim naše predsednice Mrs. Urbas, ki jih ima precejšno število na svoji vesti. Drugo je pa storila naša "Liza", ki je že skoro opešala.

Vsem tem in drugim, ki morebiti niso omenjene, najlepša hvala za sodelovanje in pomoč. Vse to smo dosegle z požrtvovalnostjo, slogo in dobro voljo. Me se ne kregamo na sejah, ampak imamo vedno dovolj smeha. Ena ali druga pove kaj "španskega", da se moramo smejati. Posebno Mrs. Poznich je najbolj "muhasta": ona nas spravi v veselje in smeh, tudi če smo slabe volje. Seveda, potem pa ima glavno besedo kladiivo, ki nas spravi zopet v red. V splošnem se držimo gesla "smeh da dober tek". Zato smo pa tudi tako debele, da težko pridemo čez vrata. Za zgled si vzemite našo podružnico. Pa recite, da nimam prav.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem podružnicam in posameznim članicam, posebno naši vrli predsednici Mrs. Prislant, ki nas tako mojstersko vodi in brani, kakor tudi naši glavni tajnici in urednici Mrs. Gottlieb, ki se žrtvuje in trudi za napredek S. Ž. Z. Ravno tako voščim tudi Mrs. Bara Kramer, čeprav ne vem, je še med živimi ali ne, ker se nič ne oglasi. (Danes je vstala od mrtvih. Opomba urednice.)

Božični pozdrav,

Mary Glavan, tajnica.

CLEVELAND-COLLINWOOD, O.

Sestra Urbas je prišla k meni in pravi: "Sem čitala v Zarji, da hočeš poslati sliko od naše "Lize". Pojdimo k Glavanki in jo uprašajmo, kaj ona reče na to."

Takoj smo šle k Mrs. Glavan in ji povedale o najinem načrtu. Ona dene prst na usta in reče: "Pst, počakajte, da vrata in okna zaprem in zamašim, da ne bo "Liza" to slišala. Potem bi morebiti ne hotela iti."

Ko je bilo to urejeno, smo se domegnile, kako se bo to uredilo. Odločilo se je sledeče: Mrs. Glavan in Mrs. Urbas jo bodo "nazajfale" in zribale, sestre Revera in Poznich jo bodo "napavdrale", jaz jo bom pa "nakravžala". Ve pa, drage čitateljice, presodite, smo to dobro napravile ali ne.

Drugi da nismo jo peljale k fotografistu. Med nočjo smo se menile, kako bi bilo najbolje jo slikati. Toda, o joj! Pozabile smo, da "Liza" vse to sliši. Ustavi se nam in ne gre naprej. Tako lepo smo jo prosile, še na kolena, smo se podale, da smo bile vse blatne. Spodosile smo si eno metlo in jo prav pošteno "naklestile"

pa ni pomagalo nič. Naposled smo hotele celo napraviti ogenj pod njo, kod pri porrednem konju, pa je Mrs. Glavan povedala, da se je danes napila gasolina. To je pa preveč nevarno in bi lahko zletele v “luft”.

“Ja”, pravi Mrs. Glavan, “sam satan mora biti v tej Lizi”. Na to pa odgovori “Liza”: “Vsaka ženska ima novo obleko, kadar se gre slikat, in tudi jaz ne grem brez nje. Jaz nisem imela nov “gvant” odkar ste zastavo blagoslovile, takrat, ko je bila tukaj Mrs. Prislund.”

Če bo naša “Liza” tako navihana, jo bomo mogli prekrstiti. Ona je zato tako

ponosna, ko ima ime ene najbolj znane angleške kraljice — Elizabete. Pravi, da njen stari oče je Lincoln, zato, ker Ford dela tudi Lincoln kare.

Nesmeno to našo “Lizo” preveč hvalit. Ko sem bila še mala, mi je moja mama pravila, da se nesme nobenega preveč hvaliti, drugače dobi veliko glavo. Še tega je potreba naši “Lizi”. Prej ko pride mo na konvencijo v Sheboygan, jo bomo navadile drugačne “manire”, da ne bo tako muhasta.

Drugič Vam pa poročam, kako se naša “Liza” obnaša.

Mary A. Svetek, članica št. 10.

Poleg nje so: Pri kljuki je Mrs. Glavan, na stranici stoji in ima kladivo v roki Mrs. Svetek, nadalje so: Mrs. Urbas, Mrs. Revere in Mrs. Poznich. Znotraj sedi in vse to opazuje mala hčerka Mrs. Glavan.

NAŠI “LIZI” NA ČAST.

Da smo slovenske žene,
to vedo vsi ljudje.
Da smo S. Ž. Z. članice,
smo ponosne, povemo me.

Collinwood je naš pristan,
ob jezeru, ta vzhodna stran.
Hočeš dostop do nas imeti,
znak S. Ž. Z. moraš dobiti.

Slovenska dekleta in žene,
ki še niste naše članice,
četrtak prvi v mesecu,
na seji se upišite.

Pomislite žena in dekle,
ko članica naša nisi še,
ko ponoči boš sanjala,
kedar znak S. Ž. Z. boš imela.

Zjutraj uprašaj uradnico,
da ti pove vso resnico,
če si spodobna ali ne,
da vstopiš v naše ti vrste.

Slišite, kaj se Lizi pripeti,
ko za novim članicam hiti.
V veliko blato zašlo spet,
moči je treba, uradnic pet.

Glavan hitro h kljuki gre,
zažlajfa, da iskre lete,
pa Liza se ne zgane,
samo z glavo zmaje.

Mrs. Svetek skoči na stranico,
Kaj neki je v tem strojicu?
Vzame kladvo, al' pa dva —
Med rebra jo požgeta.

Mrs. Urbas se raztogoti;
ta škattla res za nič že ni.
V solncu senca dobro stri,
v dežju pa dežnik odpr.

Mrs. Revere pa rentaiči,
Možko prav se razkorači:
Bom vidla jaz, če boš šla,
ti grda Liza švajdrasta.

Mrs. Poznič pa kol poprime,
in pod Lizo ga porine,
ena, dve in pa tri,
Liza že po cest leti.

Tako ta Liza naša,
je prišla ven iz blata;
pošteno se otresla
in je zažingala:

Najlepša hvala vam žene,
ker ste iz blata zvekle me,
čast podružnice rešile
in 500 članic pridobile.

Podružnice, vse drage ve,
ki članic pet sto nimate,
brž Lizo si kupite,
ž njo si čast pridobite.

Podružnice naj imele,
bi petkrat sto žena deklet.
Gotovo bile bi vesele,
za lep, krasni ta vspeh.

Najlepše voščimo voščilo,
Božični mir naj pride k vam.
Novo leto, da bi bilo
za našo Zvezo — velik dan.

Mrs. Prislund, predsednici,
ji voščimo prav iz srca:
dobrih članic, v resnici,
naj ljubi Jezušček ji da.

Mrs. Gottlieb pa želimo,
da znami potrpljenje ima,
novih članic ji pošljimo,
vsakega pet in dvajsetega.

Mrs. Duller pa želimo,
obilo zlata in srebra.
Zdravih članic, mi dobimo,
da blagajna ne bo šla.

Zaria, list, ti nam predragi,
pridno članice nam vabi,
s svojimi žarki prebudi,
vse ženstvo naše, ki še spi.

Na konvenciji se vid' mo,
ako le Bog nam zdravje da,
če Liza peljat bo h' teta,
ta Liza naša, muhasta.

Uradnice podr. št. 10.

PODRUŽNICA ŠT. 13. S. Ž. Z., SAN FRANCISCO, CALIF.

Pozdravljena Zarja in njene dopisnice,
kakor tudi vse članice S.Ž.Z.

Več članic me je že upražalo, kaj da je zmano, da se ne oglašim v Zarji. Veste, vsak raje čita, kot pa piše in tako je tudi z mano. V Zarji je pa tudi dovolj lepega gradiva od vseh strani, posebno mi ugajajo dopisi, ki se tičejo tiste potrpežljive “Lize”. Rada bi videla, kam so obrnjeni njeni “fendarji”. (Današnja sliko pogledite. Opomba urednice.)

Ako je ta “Liza” zares tako uneta za nabiranje članic Slovenske Ženske Zveze, ji jaz obljubim 50 galonov pijače, (pa ne kaliforničarja, ampak gasolina), ako pride na konvencijo. To bo njena nagrada.

Sedaj pa še nekaj. Vse tiste članice, ki živite v bližini katere koli slovenske naselbine, ki še nima podružnice S. Ž. Z., povejte svojim prijateljicam ali znankam sledeče: Posebno nagrado \$10.00 iz svojega žepa obljubim tisti podružnici, ki bo štela največ članic izmed tistih podružnic, ki bodo ustanovljene med 1. januar-

jem 1930 in našo prih. konvencijo meseca maja 1930. Kakor znano, dobi sedaj (do konvencije) vsaka novo ustanovljena podružnica nagrado v znesku \$10.00. Torej ena izmed novo ustanovljenih podružnic bo dobila nagrado v znesku \$20.00. Katera naselbina bo deležna tega?

Drugače je v mestu Zlatih vrat vse O. K. Poglejte v koledar in lahko uganete, da se bomo 4. decembra prav dobro imeli. Jaz se že veselim, še bolj pa 13. decembra, ker je letos v petek.

Vsem uradnicam in članicam S. Ž. Z. želim vesel Božič in srečno Novo leto.

Tri leta si Zveza stara,
že tri tisoč imaš članic,
že deset je tisočakov,
to ponos je nas vseh članic.

Štiri leta dopolnila
ko boš Zveza, ti naš ponos,
pet tisoč članic boš štela,
nasprotnik naš bo skrit v koš.

Bara Kramer, tajnica podr. št. 13.

PODRUŽNICA ŠT. 14, S. Ž. Z., NOTTINGHAM, OHIO.

Prošene ste vse članice naše podružnice, da se gotovo udeležite naše glavne seje, ki se bo vršila v torek, 17. decembra, točno ob 7. uri zvečer v društveni dvorani na Recher Ave. Volil se bo odbor za prihodnje leto. Pridite vse, tudi tiste, ki drugače ne pridete na sejo.

To se naznanja v Zarji, ki jo dobiva vsaka članica, da ne bo katere rekla, da ni znala, kedar se je vršila seja.

Sosesterski pozdrav,

Josephine Nagode, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 14, S. Ž. Z., NOTTINGHAM, OHIO.

Gotovo boste mislile, da smo že vse pomrle tu v Nottinghamu, ker se tako malo oglašamo v naši zlati Zarji. Da ni tako, to mora vsak pripoznat, kdor se je udeležil igre mati, ki smo jo priredile dne 3. novembra in sicer s pomočjo igralcev društva Adria, ki so nam zelo naklonjeni. Vsa čast in lepa hvala jim, kakor tudi naši vrli članici Matildi Rupret, ki je preskrbela vse, kar se je potrebovalo. Čistega dobička smo napravile \$210.88. Tudi drugače smo zelo napredovale v tekočem letu.

Sedaj pa apeliramo na vse tiste naselbine, ki še nimajo podružnice Slovenske Ženske Zveze, da jo ustanovite takoj. Boste videle, kako je prijetno, ko se rojakinje spoznamo in pogovorimo, seveda le za dobro stvar, ne pa za prepri. Tega ne poznamo pri nas in vedno naj tudi tako ostane.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želimo vsem glavnim uradnicam, podružnicam in posameznim članicam, posebno pa članicam ustanovnicam novih podružnic.

Mary Darovec, svetovalka.

PODRUŽNICA ŠT. 15, S. Ž. Z., NEWBURGH, OHIO.

Britka žalost je zadela našo podružnico, ko je nemila smrt vzela našo nepozabno sestro Karolino Vene. Vedno nam je bila zelo naklonjena, zato je bomo zelo pogrešali. Da je bila res vzorna žena in mati, je pričal njen pogreb. Skoro vse članice so se udeležile. Veliko članic je darovalo sv. obhajilo za njo. To je zelo lepo od naših sester. Saj ni več kot prav, da smo se zbrale skupaj na dan njenega pogreba in ji na ta način skazale pravo sestersko ljubezen. Pogosto se te bomo spominjale tudi v molitvah. Tebi pa, draga sestra, kličemo: Počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška gruda.

Mary Planinšek, predsednica.

PODRUŽNICA ŠT. 19, S. Ž. Z., EVELETH, MINN.

Naznanjam, da se bo vršila glavna seja naše podružnice v nedeljo, 8. decembra, ob 8. uri zvečer. Volil se bo odbor za leto 1930 in zaključili se bodo računi za celo leto nazaj. Zatorej pridite na sejo vse in izvolite odbor, da bo vsem po volji in ki bo delal za napredek in koristi Zveze. Vsaka zna, ako ne bo dober odbor, tudi napredka ne bo. Da ne bo potem katera rekla, da to ali ona ni prav, pridite na sejo, da se pogovorimo. Jaz upam, da sem šla vsem na roko v vsakem oziru, pa ne za mojo čast, ampak za koristi Zveze.

Opominjam vse članice, ki dolgujete na asessmentu, da plačate sedaj, da bom lahko naredila čiste račune.

V imenu podružnice št. 19 se lepo zahvalim vsem, ki so se udeležili naše veselice dne 31. oktobra. Vse je bilo dobro razpoloženo. Lepa hvala vsem, ki so pripomogli, da se je toliko dobička naredilo. Posebna lepa hvala tistim, ki so čeli večer delale in vsem, ki so prinesle jedila in pijače zastoj.

Pregovor pravi: V slogi je moč. Zatorej delujmo složno še zanaprej in pridobimo kar največ novih članic. Veliko je še Slovenk, ki bi morale biti članice S. Ž. Z. Ne poslušajte onih, ki ščevajo proti Zvezi. Ne držimo se samo kuhinje, ampak pojdemo tudi na plan in stopimo pod okrilje Slovenske Ženske Zveze.

Katera članica še nima svoje izkaznice, jo dobi pri meni in stane 25c.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želimo glavnemu odboru in vsem članicam S. Ž. Z., posebno pri podružnici št. 19.

Z sosesterskimi pozdravi ostajam Vaša
Josephine Rozinka, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 20, S. Ž. Z., JOLIET, ILL.

Uljudno se vabi vse članice naše podružnice, da se v polnem številu udeležite prihodnje seje, v nedeljo, 15. decembra, ob 2. uri popoldne. Asessment se prične pobirati ob 1. uri. Ta seja bo zelo važna, ker moramo kaj koristnega ukreniti za prihodnje leto. Volil se bo tudi odbor za leto 1930.

Vse, ki nimate plačano za leto, gotovo poravnajte na tej seji. Svota je tako mala, tajnica, pa mora zaključiti knjige.

Dne 1. novembra smo imele skupno sv. obhajilo v spomin vernih duš v vicah, kar bomo imele vsako leto na praznik Vseh svetnikov. Članice so se udeležile v velikem številu.

Torej, ne pozabite na sejo v nedeljo, 15. decembra.

Pozdrav vsem članicam naše podružnice, tako tudi vsem ostalim članicam Slovenske Ženske Zveze.

Antonia Struna, predsednica.

PODRUŽNICA ŠT. 24, S. Ž. Z., LA SALLE, ILL.

Na redni seji meseca novembra smo sklenile, da dobi vsaka članica naše podružnice \$10.00 nagrade vsakokrat, ko jo obišče gospa Štorkla. Prvo je zadela ta sreča Mrs. Klopčič na tretji cesti, ki je dobila za spomin zalo hčerko. Srečni družini iskrene čestitke v imenu podružnice. Sosesterski pozdrav vsem članicam.

Mary Klemencic, predsednica.

PODRUŽNICA ŠT. 26, S. Ž. Z., PITTSBURGH, PA.

Ob triletnici naše organizacije zaključem trikrat živelo vse naše glavne uradnice, posebno gl. predsednica Mrs. Marie Prislard, gl. tajnica Mrs. Julia Gottlieb in gl. blagajničarka Mrs. Matilda Duller. Da bi v najlepši slogi in zadovoljnosti vodile našo mlado organizacijo, Slovensko Žensko Zvezo.

Drage mi glavne uradnice! Znano mi je, da je Vaša pot bila trnjeva in posuta s kamenjem, toda premagale ste vse in danes je zasijalo žarko sonce.

Te vrstice naj sledijo naši podružnici. Drage mi sestre! Uprašam Vas, kaj boste pa Ve darovale za našo prvo obletnico, ki bo tudi 19. decembra. Ali bi ne bilo nekaj krasnega, ko bi za obletnico vse naše članice pristopile k sv. obhajilu. Lepa prilika zato se nam nudi v nedeljo, 8. decembra, ko ima skupno sv. obhajilo društvo Krščanskih žena in mater. Pridružimo se k njim.

Glavna seja naše podružnice bo v četrtek, 12. decembra. Volil se bo odbor za leto 1930, vsled tega bi se morala udeležiti vsaka članica, da se izvoli odbor, ki bo vsem po volji.

Ponovno opozarjam vse tiste, ki ste zaostale z asessmentom, da gotovo poravnate sedaj ob koncu leta, da bo čista knjiga in da lahko poravnam ves dolg. Katera še nima izkaznice, jo dobi na seji. Ne pozabite, da stane izkaznica 25c.

Upam, da boste moštevale to.

Želim vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem glavnim uradnicam, kakor tudi vsem članicam S. Ž. Z.

Magdalena Widina, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 30, S. Ž. Z., AURORA, ILL.

Kakor vidite, sestra gl. tajnica, Vam v vsakim mesecu pošljem po dve novi članici. To res ni veliko, ali za malo na-

selbino, kot je Aurora, je pa častno. Skušala bom tako delati še par mesecev, da bom k Zarji tudi naše "Zvezdice" privezale. Da jih imenujem "zvezdice", imam vzrok za to. Ko bi jih videli na našem Bunco Party dne 14. novembra, kako lepe so bile. Bunco se je vršil v Mr. Verbič-evem basementu, ki je bil spremenjen v lepo dvorano. Dekorirala je Miss Mary Verbič. Prihodnjič bomo morale dati v oglaš "Hall Decoration by Miss Verbič. ..." Koliko je pa vredna beseda "brezplačno", vemo me. Imele smo vse zastoj, za namček je pa Mrs. Verbič nam postregla z gorko kavo. Prav smo naredile, da smo jo izvolile za blagajničarko, ker ona ve, kako se mora varovati blagajna. Lepa hvala družini Verbič in "Bog plačaj stokrat, pa še drugokrat".

Naša predsednica se tudi razume na svoj "business". Celi bušelj pohanja napraviti, to stane denar in vzame veliko dela. Da je bilo zelo okusno, je bil dokaz prazen bušel. Prav lepa hvala Mrs. Fajfar, pa se še priporočamo.

Konečno še enkrat prav lepa hvala vsem, ki ste na eden ali drug način pomagali, kakor tudi vsem, ki ste nas posetili omenjeni večer. To zmatram za priznanje S. Ž. Z.

Z sesterskim pozdravom do vseh članic.

F. Kranjc, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 31, S. Ž. Z., GILBERT, MINN.

Članice podružnice št. 31, Gilbert, Minn. prav uljudno vabim k prvi glavni seji, ki se vrši dne 8. decembra, ob 7. uri zvečer v Community Room. Na tej seji bo volitev odbora za leto 1930. Treba bo tudi več važnih reči za rešiti, ki pridejo na dnevni red. Ker niso bile zadnje seje dobro obiskane ni bilo mogoče kaj ukreniti. Zato Vas ponovno vabim, da se te seje udeležite v velikem številu in upam, da se boste temu vabilu številno odzvali. S pozdravom.

Helen Yurchich, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 36, S. Ž. Z., McKINLEY, MINN.

Konečno so posvetili zlati žarki zarie tudi v našo naselbino in zdramili naše ženske k skupnosti in vzajemnosti. Z veseljem so se naše žene odzvale povabilu soster Mrs. Anna Špehar in Mrs. Julie Lautižar, ter se zbrale v mestni dvorani in ustanovile podružnico Slovenske Ženske Zveze, ki je dobila št. 36. Naša podružnica šteje 24 članice ustanovnice; med tem časom se je priglasilo tudi še nekaj novih. Ponosne smo, da smo članice prve slovenske ženske organizacije v Ameriki, ponosne smo pa tudi na našo Zarjo, ki prinaša tako zanimive članke. Pa ne

samo ženske, tudi moški dajejo priznanje naši Zvezi. Slišala sem, da se je neki zelo ugleden in upljiven mož v naši naselbini izrazil, da je samo eden članek v novinarski številko vreden več kot \$10. Ali ni to priznanje?

Upam, da se bodo članice tudi z naprej pridno udeleževale mesečnih sej, ki bodo vsaki drugi četrtek v mesecu ob 7. uri zvečer v mestni dvorani, katero nam je mestna uprava dala brezplačno na razpolago. Najlepša hvala!

Konečno želim vsem članicam Slovenske Ženske Zveze, posebno pa članicam podružnice št. 36, veselo božične praznike in srečno Novo leto. Slovenski Ženski Zvezi pa mnogo uspeha v Novem letu.

Sosesterski pozdrav,

Josephine Lautižar, tajnica.

Po ženskem svetu.

Žensko gibanje na Kitajskem. Letošnjo spomlad so se organizirane katoliške žene na Kitajskem v Shanghai zbrale na splošni kongres. Po svoji zastopnici, ki jo imajo pri osredni vladi, so tej poslale sledeče zahteve: Politično enakopravnost žensk. — Prisilno šolo tudi za dekleta od 6. leta naprej. — Odpravo mnogoženstva in prostitucije. — Odpravo prodaje otrok za celo državo. Osredna zveza izdaje svoje glasile z naslovom: Ven z ženskimi pravicami.

Rumunke so dobile letos volivno pravico v občinske in okrožne zastope ter upajo, da bodo še tekom tega leta dosegle tudi volivno pravico v poslansko zbornico. Pred 10. leti Rumunke sploh še niso poznale ženskega gibanja, po 10. letih pa imajo že tak uspeh.

Slovenska karmeličanka sestra Marija Imakulata s Sela pri Ljubljani je odpotovala v Siam v Azijo, od tam pojde na Kitajsko v francoski karmeličanski samostan, kjer redovnice z molitvami in premišljevanjem podpirajo delovanje misijonarjev.

Ustanovitev socialne ženske šole v okviru Kat. nemške ženske zveze spada že v leto 1918. V centrali zveze v Kölnu je imela svoj prostor. Ker se je pa število učenek in razredov tekom let zelo namnožilo, je predsedstvo zveze pričelo misliti na zidanje posebnega šolskega poslopja. 14. julija t. l. so položili temeljni kamen za to stavbo v predmestju v Aachen-u.

Kongres Internacionalne lige katoliških ženskih organizacij, ki je bil napovedan za oktober t. l. v Rimu, je preložen na prihodnjo pomlad.

KNJIŽEVNOST.

Koledar Ave Maria za l. 1930. Izdali č. o. frančiškani, Lemont, Ill. Tiskala Tiskovna družba Edinost, Chicago, Ill. Cena 50c. Naroča se pri Ave Maria, P. O. Box 443, Lemont, Ill.

Ta koledar, ki je obenem spominska knjiga prvega Vseslovenskega katoliškega shoda, ki se je vršil meseca julija v Lemontu, Ill., je letos posebno bogat na vsebini. Poleg opisa Vseslovenskega katoliškega shoda ima tudi zelo zanimive članke in povesti. Prav posebno bogat je na slikah, izmed katerih so najbolj zanimive z Vseslov. katol. shoda in pa iz starega kraja, Slovenije.

Knjiga obsega čez 300 strani in jo toplo priporočamo.

Knjige Družbe sv. Mohorja, Celje, Slovenija. Letos je Družba izdala petero knjig in sicer: Koledar za leto 1930; Slovenske Večernice, 82. zvezek; Zgodovina slovenskega naroda; Grče, povest, spisal Slavko Savinšek; Življenje svetnikov, 6. zvezek.

Govoriti o teh knjigah je odveč. Vsakdo zna, kaj je Družba sv. Mohorja in koliko dobrega je naredila s svojimi knjigami za slovenski narod. Vsled tega te knjige toplo priporočamo.

Prihodnje leto bo Mohorjeva Družba izdala šestere knjig in sicer: Koledar za leto 1931; Slovenske Večernice, 83. zvezek; Zgodovina slovenskega naroda; Zajedavci na naših sadnih rastlinah; Mati, knjiga o slovenski materi; Življenje svetnikov, 7. zvezek.

Za ude v Ameriki velja zana-prej stara predvojna letnina, t. j. 1 dolar.

A Marry Christsmas and A Happy New Year to all

MARIE PRISLAND, Supreme President
JULIA GOTTLIEB, Supreme Secretary and Editor of Zarja
MATILDA DULLER, Supreme Treasurer

AN ANSWER . . .

Of course, I am a Slovene, and what is more, I am proud of the fact.

Why shouldn't I be. All that I have come from Slovene hands and from Slovene inspiration, so why shouldn't I be proud that I am a Slovene.

Did I not have a Slovene father and a Slovene mother that have sacrificed their all to make me what I am today.

Many a night when I lay helpless in my little bed, my mother came and kissed my fevered cheek when all others have gone away and given me to the fates, deserted me, afraid of coming near me in the fear that they may "catch" some loathsome disease, and yet my mother came and comforted me in those hours when they would have been dreary.

Why shouldn't I be proud to be a Slovene? Did I not inherit my strong constitution from the healthy and uncontaminated stock of Slovene parents. And where did I get my ambitions to do an honest day's work if it were not for the industriousness of a Slovene father. All the mild-

ness of my nature comes from a humble Slovene mother. So why should I not be proud of being a Slovene.

When I had grown up, it was my Slovene Mother that taught me the beautiful sentiments that are inherent in a Slovene nature. The Stories, the tales all intended to build a character and to make a real man of me, have been told while I cuddled closely in the lap of a Slovene mother.

And then came the time for school, it was my Slovene parents with a slight knowledge of English, they applied themselves to the study of English not that they needed to know it themselves, but they went to that trouble only to be able to help me in the future difficulties.

Grade and High School were over, again the ambition and the faith of Slovene parents has made it possible for me to attend college, so that I may have all the chances of competing with all the others who claim to have an advantage. What sacrifice they went thru, comes to me only now after a long time. And this realization makes me all the

more proud that I am a Slovene. My Slovene mother went without the latest styles that delight the feminine heart and my father repaired his own shoes to give ME an opportunity to have it "easier than he had it." So why shouldn't I be proud of being a Slovene.

Now, that I have reached a man's estate and some of that position that my Slovene parents were anxious to have me have, why shouldn't I be proud that I am a Slovene.

Of course, I am Slovene and I am proud of it.

—Cleveland Journal.

—O—

GIRL SCOUT ACTIVITIES

A few weeks ago we had a Halloween Party in the Girl Scout Bungalow here at St. Stephen's and it sure was lots of fun. All of the girls came to the party in costumes. Some were very pretty. Grace Puklavetz received first prize for her costume. This prize was a new green Girl Scout Hand book which we all wish we had. The second prize went to Elizabeth Persa and she was dressed as a real Spanish lady. Her prize was a midget Girl Scout pin of gold. Albina Kaucic and Albina Zeman were so very funny and I think they were gypsies washing and wringing clothes through the most little wringer I ever saw. They were really very funny. They received the Girl Scout Midget Pin.

At the party were also all kinds of gypsies, fairies, farmer boys, Dutch girls, baby dolls, Japanese beauties, and even an Indian maiden with pig tails and sack cloth gown. We had refreshments too, candy, fruit and the most delicious cake made by Mrs. Fabian and Mrs. Kremesec. Thanks to them, a hundred times. We played games, sang songs and had a real program with dances, little acts, solos, duets, etc.

Our next party will be a Christmas party and you can be sure we'll have loads of fun.

Monday we are going to start making moccasins, and other things. December 18th, on Wednesday night, our big chief, Rising Sun is coming over to visit our troop and so we will have investiture of Tenderfoot Scouts and awards to Second Class Scouts and also a few Merit Badge presentations. I hope that all our mothers will be able to come to this ceremony because this is going to be something very impressive.

The basket ball team is beginning to do real practicing. Soon we'll be able to play other teams. Get Ready Teams! Also the volley ball team is coming along fine.

Several of our scouts made the required tests for the Home Nurse badge at examination last week. And now beginning with the First of January, Father Bernard is going to coach us in Slovenian so that we may get the Interpreter's Badge.

We've started working for badges and it's lots of work and fun too. The artists of our troop hope to have their copies completed shortly.

Only a few more months and camp time will be here again, by that time we'll be First Class Scouts. Hurrah for the Slovenian Girl Scouts of St. Stephen's.

N. Camen.

COMPESATION

When my luck seems all out,
And I'm down at the mouth;
When I'm stuck in the North,
And I want to go South;
When the world seems a blank,
And there's no one I love;
And it seems even God's
Not in Heaven above,
I've a cure for my grouch
And it works like a shot —
I just think of the things that I'm glad
I am not:

A bird in a cage,
A fish in a bowl,
A pig in a pen,
A fox in a hole,
A bear in a pit,
A wolf in a trap,
A rug on a lap,
A horse in a stable,
A cow in a shed,
A plate on a table,
The sheets on a bed,
The case on a pillow,
A bell on a door,
A branch on a willow,
A mat on a floor.

When I think of the hundreds of things
I might be,
I got down on my knees and thank God
that I'm me.
Then my blue disappear, when I think
of what I've got.
And quite soon I've forgotten the things
I have not.

Rosalyn Rebertz.

Eveleth, Minn.

P. S. A Merry Christmas and a Happy New Year to all members of the S. L. U.

Three Smart New Winter Felt Hats From France

Among interesting chapeaux offered by Paris is an attractive helmet idea, shown at the top. The upturned brim features the other two.

Problems When Choosing Clothes for Traveling

The entire clothes problem is changed for the woman who plans on taking her clothes traveling or whose business makes her a transient, says a fashion correspondent in the New York Herald-Tribune. It becomes complicated by the question of "How will this pack?" before any decision or selection can be made. Indeed, this demand precedence over every other consideration.

For while becomingness, line and color hold their primary positions of importance, the question of how each garment will look when it comes out of the trunk must be taken into account, for so often there is no time or opportunity for pressing or cleaning when the unpacking begins.

The tweeds, which are in favor, have an unusual appeal to the woman who is to travel, as do the right sort of jerseys. A shake when they come out of their tissue paper folds and they are pristine in their freshness. Black broadcloth, for the more formal suit, is also a satisfactory traveler, as well as being the color favorite of the season.

For evening clothes, and particularly wraps, the problem of musing and of space must be considered seriously.

This makes fur, that intriguing delight of winter, a luxury indeed. The stay-at-home sister may indulge herself to the extent of her pocketbook, but because of limited space fur is not practical for the traveler.

Fortunately we have the choice this season of many charming evening wraps of velvet which are a real delight and which have been created in the quintessence of smartness without resorting to fur. Try to resist the lure of skins except for the topcoat which you will carry over your arm when you are not actually wearing it.

Gay Silk Scarfs Worn With Tweed Suits, Coats

Enhancing the effectiveness of tweed suits, sports coats, and frocks of lightweight woollens are very gay scarfs made from rough silks. The light colors of summer have deepened to autumnal shades, including the popular rust, wine reds, greens and blues.

There are several attractive ways of wearing the sports scarfs, simply looped at the throat in Ascot fashion adjusted as a stock to fill in the neckline, or tied about the neck with a perky bow at the left shoulder. Stripes, bold plaids and checks are the most charming.

In lieu of the topcoat, the tweed cape is decidedly new. This is very tailored, with the narrow fitted shoulder line and is severely plain, falling to seven-eighths length with a straight hemline. The side sections are seamed at the shoulders similar to sleeves, with a slit toward the front at the waistline for the arms. It creates a very different picture in sports and street wear.

Gray Reflects Colors More Than Black, White

Gray, like white and black, can reflect any color. In fact, gray, being among the medium tones, reflects the colors about it even more completely than does dead black or pure white. A perfectly neutral gray will become red in red light, purple in sunset light.

Definite colors tinged with gray share this quality of reflecting surrounding tints and blending them with their own hue. This gift for reflecting the atmosphere, the lighting of outdoors or in, the hair color, the complexion of the woman who wears them, makes the grayed dress colors attractive. They lend themselves to innumerable changes.

Hats Architectural

It is a short step today from the architect's drawing board to the atelier of the artistic dress designer. This is shown on the new printed velvet afternoon frocks. They frequently are white imprinted on black and the designs are made to conform to the present skyscraper mode.

Daddy's Evening Fairy Tale

By Mary Graham
Bonner

A WINTER TRIP

"I wouldn't mind a little trip," said King Snow. "In fact I need a change. And the earth needs a new blanket. Old Mr. Sun has been melting a great deal away."

Old Mr. Sun grinned. "Well," he said, "I would like to have a holiday, and if you and your friend nearby wish to take a trip I'm sure I could have a rest."

"Your friend would particularly like to have me take a rest. I'm sure of that."

"I like you very much," said King Snow's friend who was Prince Sleet.

"That may be," said old Mr. Sun, "but you wouldn't care to have me for a traveling companion."

"But I am not insulted. I understand. I quite understand."

"That's good of you," said Prince Sleet. "It shows what a nice, sunny disposition you have not to get angry at such things."

"Well," said old King Snow, "now that we are all so friendly and polite let us talk about our trip."

"Do you want to take any luggage or baggage, or whatever it is that they call bags and trunks and boxes?"

"Ha, ha, ha," said Prince Sleet, "you're a good old companion, for you make things jolly."

"No, I don't want to take any

Mr. Sun Grinned.

trunks or bags along, for I haven't any other costumes."

"And besides, even if I had them, what would be the use?"

"I wouldn't receive any invitations out to dinner, so I would not need special clothes for the evening, and I won't be asked to any dances."

"How about you, old King Snow?"

"Well, I don't need any best clothes for all I am ever invited to are—coasting parties, and sleighing parties and snowball fights, and at these entertainments no one dresses up," said King Snow.

"So you won't need to be bothered with things to carry," said Mr. Sun.

"No," said Prince Sleet, as he gave a cold, cold whistle.

"Let's get started soon," said old King Snow.

"Ah, I'll have a fine rest while you fellows are enjoying yourselves," said Mr. Sun.

"We had better ask the King of the Clouds, too, eh?" asked Prince Sleet.

"By all means," said old King Snow. So Prince Sleet gave his long, cold whistle and then called,

"King of the Clouds, King of the Clouds, come with your Army of Raindrops, and your own most loyal self, come for a trip with old King Snow and Prince Sleet."

Soon along came the King of the Clouds and the Army of Raindrops.

"So we're going to have a trip, eh?" asked the King of the Clouds. Prince Sleet and old King Snow nodded.

"And we're going to the earth, eh?" asked the Army of Raindrops.

Again Prince Sleet and old King Snow nodded.

"May we come, too?" asked some very cold, chilly voices, and they all saw the Icicle Brothers coming near, along with old Mr. Freezing-Is-Fun.

"Indeed you may," said Prince Sleet, "and this will be the right sort of a place with all the right sort of travelers going along."

So they all started, led by Prince Sleet.

They went down to the earth and had a marvelous trip. The earth people said the storm was dreadful but Prince Sleet and the others thought it was splendid.

RIDDLES

What pen should never be used for writing? A sheep pen.

When is a doctor like a cross man? When he loses his patients.

How do we know that Adam used sugar? Because he raised Cain.

Why is the letter A like a honey-suckle? Because a B follows it.

When is a piece of wood like a queen? When it is made into a ruler.

When will there be 25 letters in the alphabet? When U and I are one.

Why is the letter D like a squalling child? Because it makes ma mad.

What is the oldest piece of furniture in the world? The multiplication table.

ON REARING CHILDREN from CRIB TO COLLEGE

Compiled by the Editors of
THE PARENTS' MAGAZINE

Have you ever turned a holiday afternoon into a costume party with very little work? Men's handkerchiefs will make Pilgrims' caps and kerchiefs, wide white cuffs and collars of white paper and a wide belt of dark material will turn an American business man into something resembling a Pilgrim. The children will love this dressing up and can probably add color with an Indian suit or two.

Interesting fathers in the school is one of the finest things a Parent-Teacher association can do. They do not accept new-fangled notions readily, usually insisting loudly that there ought to be less nonsense and more of the three R's in the curriculum. It is advisable to have two or three programs a year that will have a strong pulling power for fathers.

The cry-baby is the product of too much petting, usually of too much maternal affection. Over-sensitive and easily hurt, he cannot take his part in a group. In order to cure the cry-baby, there is just one thing to do: cut the apron strings!

Tomato juice, canned by itself or drained from canned tomatoes, is an acceptable substitute for orange juice even for the young baby—and tomato cocktails are growing in favor for older folks! The juice comes in glass—plain or seasoned—and is the most healthful cocktail yet devised.

It is the experience of many mothers that fits of disobedience, temper, tantrums, and general irritability mark the onset of physical disturbance. Parents must therefore be very cautious in administering punishment at such times because it would be not only useless but unjust.

Conflict in the adolescent is unavoidable. It cannot be escaped. While the conflict is going on, certain typical character traits of adolescence, such as instability, moodiness, rebelliousness, extreme happiness and extreme unhappiness are bound to appear. Nothing can be done to prevent their coming to the surface. They will disappear when the conflict is solved. Conflict in the adolescent is over when there is, first, a more or less complete severance of the home ties and, second, a full acceptance of adult responsibilities with all that implies in the way of caring for oneself and one's dependents.

B. Podgoršek:

Iz vsakdanjega življenja.

NALAHNO je zapel hišni zvonec, boječe, kakor krik v temni noči. Moj sin je pohitel in pogledal, kdo je zunaj, kajti mrak je že legel na sneženi vrt in noč je trkala na okna. Žalosten je prišel nazaj v sobo: “Majhen fant kruha prosi”, je dejal. “Ali ga lahko peljem v kuhinjo, ali mu smem dati toplega mleka?” “Seveda moj dragi,” sem dejal in še sam sem šel, da si ogledam mladega reveža.

V slabem, zakrpanem oblačilu, brez pokrivala, brez nogavic, s strganimi čevlji, je stal otrok v kuhinji, star komaj pet do šest let. Dolgi lasje so mu padali na čelo in na blede lica. Na obrazu se mu je poznalo trpljenje. Široke, lepe oči so žalostno in s strahom zrle vame. Zgrozil sem se nad ubogim otrokom, ki mora tako majhen, tako neboljen in nedolžen, prenašati trpko breme usode — bede.

“Kaj bi rad fantek?”, sem ga vprašal.

“Malo kruha prosim, za sebe in mamico, lačna sva.”

“Čigav pa si, kako ti je ime?”

“Andrejček sem, Lipovžev Andrej.”

“Kaj pa dela ata?”

Atek je umrl.”

“Pa mama?”

“Mamica je bolna,” je odgovoril mali revež in je tiho zaihtel.

Navajen sem žalostnih prizorov in življenje mi je utrdilo srce. Toda videč trpljenje tega zapuščenega otroka, videč svojega edinca poleg tega prosjačka, ki je imel polne oči solz, sem bil ganjen in tesnoba mi je napolnila dušo.

Dal sem prinesiti eno izmed oblek, perilo in obutev svojega sina, da otroka preoblečejo in naročil, da naj se mu da večerjo, sam pa sem se vrnil v sobo.

Čez nekaj časa pride mali sprosjaček počesan in prenovljen, svetlih oči in zarudelih lic.

“Andrejček, kje pa stanuje mamica,” sem ga vprašal.

“Za kolodvorom v baraki,” mi je odgovoril in je radovedno zrl krog sebe.

Otrokova beda mi je dala razmišljati. Oblekel sem se, zavil nekaj jestvin in šel s svojim otrokom in Andrejčkom na njegov dom.

Med potoma sta otroka kramljala, jaz pa sem šel poleg njiju potrj in težkih misli.

Ko smo prišli v barako, smo našli Andrejčkovo mater na bornem ležišču, pokrito z oguljeno odejo; prostor je bil ledenomrzel, kamor sem pogledal, povsod je zijala beda in uboštvo. Pogledal sem bliže

ženi v obraz, ki je bil izstradan, lica pa so bila vdrta in potna. Imela je hudo vročico.

Andrejček je stopil bliže in je pokazal materi sladkarije: “Na mamica, pogledaj kaj sem ti prinesel!”, toda mati ga ni spoznala več.

Naročil sem otrokoma, da naj mirno sedita, sam pa sem skočil v bližnjo tovarno in telefoniral po rešilni voz. Edino hitra zdravniška pomoč in pravilna nega lahko še pomagata pri takem pojemajočem, izčrpanem življenju.

Andrejček je strmел v rešilni avto in preplašeno gledal može, ki so nalagali njegovo mamico na nosilnico.

“Kam nesete mojo mamico? Pustite jo, jaz ne pustim, da jo odpeljete!” Pri tem je revež zaplakal. Tudi meni so polzele solze po licu, ko sem tolažil to ubogo dete. Komaj je videl življenje, že je moral okusiti toliko gorja.

Dolgih dvajset dnij se je borila s smrtjo in le misel, da mora živeti za otroka, ji je pomagala, da je prestala težko bolezen. Ko je zdravnik dovolil, smo jo obiskali z Andrejčkom, ki se je pri nas hitro udomačil.

Otožno me je gledala, iskaje primernih besed, da izrazi svojo hvaležnost.

Pripovedovala je vsakdanjo povest, ki pa je vendar vsak dan nova.

“Moj mož je bil uradnik. Živel smo dobro, kajti vzela sva se brez dolga in mož je imel primerno zadosti dohodkov. Jaz, hči premožne trgovske družine, sem prinesla s seboj razne razvade; želja sem imela veliko, zahtev še več: sedaj novo obleko, sedaj klobuk, sedaj to, sedaj ono, mož pa dobrosrčen, je vstregel vsaki moji želji, tako, da nama koncem meseca nikdar ni ničesar ostalo, da bi devala na stran za stara leta. Kdo misli na starost, če je mlad, in kdo na bolezen, če je zdrav!

Moj mož se je večkrat nameraval zavarovati za starost in smrtni slučaj. Preskrbel si je ponudbe zavarovalnic, napisal že prijavo, toda jaz, nesrečnica, sem ga pregovorila: “Saj je še čas, kaj je tega treba, saj bova imela pokojnino, saj niti moj oče ni bil zavarovan, ki ni nikdar mogel računati na penzijo!” Tako sem ga pregovorila.

Tudi našega Andrejčka sva zelo razvadila. Težko mi je pri srcu, če se spomnim, da je juho vedno odklonil. “Juhe nočem, juha ni dobra!” je dejal. Smejala sva se mu, mu dajala mesto juhe sladkarij. Kolikokrat je kasneje Andrejček pogrešal toplo juho!

Tako smo živeli brezskrbno življenje.

Toda nekega dne pride v hišo stražnik z naročilom, da naj grem takoj v bolnico, ker se je moj mož ponesrečil.

Niti besedice nisem mogla izreči, niti vprašati, kako se je nesreča zgodila, pograbila sem Andrejčka in taka, kakor sem bila, skočila v prvi voz, ki naju je pripeljal v bolnico. Kaj sem takrat med vožnjo prestala, to se ne da povedati! Ko sem stopila v bolniško sobo, sem našla moža — mrtvega . . ."

Prepovedal sem bolnici nadaljne pripovedovanje, toda ko se je umirila, je nadaljevala s tihim glasom:

"Z njegovo smrtjo se je končalo vse; vsa radost, vse veselje in vsa moja življenska sila je legla z možem v grob. Ostal mi je moj Andrejček, edina vez, ki me je še priklepala na zemljo.

Ker mož ni še imel deset let službe, so mi izplačali samo boro odpravnino. V dveh letih sem prišla na beraško palico. Šivala sem, toda ta udarec in bolezen sta me ovirala pri delu; tako sem prišla iz udobnega stanovanja v barako, kjer ste me našli!" — — —

Tiho je bilo v bolniški dvorani. Slišalo se je le pritajeno ihtenje, meni pa je bilo hudo pri srcu in s tiho ljubeznijo sem pobožal ubogega Andrejčka . . .

A SMILE OR TWO, SOME OLD, SOME NEW.

"He claims his wife was intractable, Your Honor, so he beat her into subjection with a golf club."

"In how many strokes?" asked the Judge with some interest.

* * *

A Chicago man the other day took an extra big drink of corn whiskey, and shortly began to see reptiles, also animals in assorted colors. So he rented a room and opened a museum. Many people paid 35 cents admission and when they saw only an empty room they called a policeman. The policeman was going to arrest him, but the man got him off in a corner and gave him a drink. The policeman then gave the man \$300 for a half interest in the show.

* * *

Guide (to tour party of the Ford plant)—"Do you know what would happen if that man on the right side ever missed a day at work?"

Interested Onlooker—"No; what would happen?"

Guide—"Twenty-two hundred and sixty-one Fords would go out of the factory without springs."

Interested Onlooker—"Say, mister, that fella's been sick a lot, ain't he?"

"That's a new one on me," said the davenport, as the sweet young thing let in her new beau.

* * *

"Son, what does this 60 mean on your report card?"

"That's the Temperature of the room, Father."

* * *

We could tell you some more jokes, but what's the use? You would only laugh at them.

THE CARE OF SILK HOSIERY.

1. Be sure to get a size that is large enough. Most people buy stockings too small.
2. Supporters should fasten only in garter top.
3. Launder hosiery carefully.
4. In putting on stockings be sure the feet are dry.
5. Roll stocking to heel.
6. Watch that toe nails do not catch in silk.
7. Draw stockings on carefully.
8. Fasten supporters while seated.
9. Loose fitting shoes or shoes with rough inner-soles or worn linings are hard on hosiery.
10. Wash stockings in water that is only just warm.
11. Make suds of white, mild soap flakes.
12. Press suds through soiled spots. Do not rub as rubbing dulls the lustre.
13. Rinse thoroughly.
14. Reshape stockings carefully.
15. Dry indoors away from strong daylight.

Phone Fisk 2622

FRANK GORISEK

— FLORIST —

5336 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Represented by BERNARD.

Phone Bridgeville 157

JOHN DEKLEVA

— CONTRACTOR and BUILDER —

Liberty St. P. O. Box 253,

Bridgeville, Pa.

Jaz Vam lahko postavim lepo stanovanjsko hišo. Vprašajte me za svet. Moje delo lahko sodite po novi stavbi Slovenskega Doma.

ZASTAVE — REGALIJE

in vse druge društvene potrebščine Vam preskrbi po najnižji ceni

JOHN GOTTLIEB

1845 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

— Pišite po cene. —